

*Mi Gelsomina paradicsom-palántáit
(ki emlékszik Gelsomina paradicsom-
palántáira? — nevetek hangtalan magamon)
bedugdossuk a sárba, a tüzelő homokba,
összetört urnák kidőlt hamujába, pólyakorcba.
A palánta kiég, megfagy, fölzabálja a féreg.
Nem baj. Mikor már ékes bokorra zsendül,
ráültetem meg nem csinált madaraimat,
akiket elgázoltak a sómezőkön.
Nem énekelnek, tudom én azt. Nem röpülnek.
De előreszaladó emlékem feleségemről
előképezi nekem szamiszdat jövőmet.
De jó lesz! Szárnya tetőtől talpig beburkol,
én farigcsálok benne a föld alatt,
madarakat farigcsálok belőle,
s ő kisuhogtatja torkukból énekemet.*

GAZDAG ERZSI

A porszem hintája

*Volt egy porszem a világon,
unatkozott télen, nyáron.
Tanakodott eleget:
— Nem is tudom, mit tegyek?*

*Keresztes pók arra tévedt
s így szólt: „Játszanék tevéled!
Van-e kedved játszani?
Lengő hintán szállani?”*

*— Van-e kedvem? Majd meglátod,
ha a hintán szállva-szállok.
De hintát is hol veszel;
lengve lengőt? — fel-le, fel...*

*„Csináltam már néked hintát,
mutatok most egy-két mintát:
Itt a lámpán, ott a képen!
Neked való mindenképpen.”*

*Porszem így szólt: — Látszik, látszik:
egyikük jobb, mint a másik.
Ezt választom, itt a lámpán,
magamat is jobban látnám...*

*Keresztes pók kapta-vette
a porszemet, ráültette.
Azóta is száll a por
öreg házban, valahol.*

A költőné hagyatékából közölt verssel halálának első évfordulójára emlékezünk.